

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 54.

Sjerde Sessions anden Samling.

18de Møde.

Tredagen d 8. April.

(Forts.)

Lindberg: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) har gjort Indvendinger imod, at der fra Statens Side skulde gjøres nogen Pengeanvendelse for at komme Ribe By tilhjælp med at faae Indseilingen til Byen og dens Havneanlæg istand, og han har navnlig fremhævet, at det kunde være tilstrækkeligt for den gamle berømte By, at den, naar Jernbanen kom istand, kunde henvende sig til Ballum, for derover at drive sin Handel. I den Anledning skal jeg, da jeg kjender denne Egn meget godt, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der, i hvad der fra denne Side saaledes er fremsørt, er Meget, som langtfra svarer til de virkelige og naturlige Forhold. Det forholder sig nemlig saaledes, at Ribe By med en forholdsvis temmelig ubetydelig Udgift nødvendigvis igjen maa kunne komme i Besiddelse af den Handel, som den havde i Middelalderen, da den var en af Danmarks betydeligste Stæder, thi det er, hvad vi dog Alle vide, en naturlig og nødvendig Betingelse for en Stads Opblomstring, at den har Handel og Søfart, og vi vide ogsaa og kunne see det paa vore Kort, at Folk i Middelalderen og i Oldtiden bestandig have anlagt deres Kjøbstæder saaledes, at de laae et Stykke fra Havet, idet de søgte ind ved det Indre af en Fjord eller ved Udløbet af en Na, saaledes at der ganske naturligt dannede sig et Dpland for deres Handel. Saaledes har det ogsaa været Tilfældet med Ribe By. Den har imidlertid været saa trykket af Forholdene, som disse have udviklet sig i den nyere Tid, at den nødvendigvis har

for Naar maatte synke dybere; ja, det er næsten et Underværk, at den ikke ganske er gaaet tilgrunde. Sagen er nemlig den, at Ribe By ligger nede i det Slesvigke, og at den var bleven saaledes trykket af Toldforholdene, at det var aldeles umuligt i mange Aar, at der der kunde drives og fremmes nogen Handel. Medens nemlig Alt trindtom Ribe By var omtrent saa godt som frit, var denne By trykket saaledes af Toldforholdene, at hverken det Ene eller det Andet kunde komme op i Byen, og saaledes vedblev det indtil det engang skeete, at da Kong Frederik den 6te paa en af sine Reiser kom til Ribe By, hilste en af Byens Mænd ham med en Sang, hvori han beskrev Ribe Byes gamle Herlighed, og endte hvert Vers med: „Hvor er den Herlighed bleven af?“ idet han herpaa svarede: „Odelæggelsen har Toldvæsenet gjort“ (Hør!), og uagtet man frygtede for, at det skulde støde Hs. Majestæt, at der saaledes var bleven sunget for ham, var det saa langt fra, at det gjorde den Birkning paa ham, at han den næste Morgen forlangte, at denne Sag atter skulde synges for ham (Munterhed), hvorefter det, da han kom tilbage til sin Hovedstad, var eet af hans første Foretagender at drage Omsoarg for, at det blev taget under Overveielse, om der ikke kunde gjøres Noget for at lette Ribe Byes Stilling med Hensyn til disse trykkende Forhold, og fra den Tid af er det, at der virkelig blev gjort Noget. Derfor er Ribes Skibsfart kommet til at leve op igjen, og uagtet det kunde synes at være underligt, saa er det dog kjendeligt, at Byen er i Fremkomst (Hør!), og dersom den maatte finde en saadan Understøttelse, som nu er foreslaaet, og som ogsaa Regjeringen er gaaet ind paa, saa er jeg ganske overbevist om, at denne